

Med denne ændring vedtoges hele paragraf 11.

Paragraf 12-17 vedtoges uden diskussion.

Efter forslag fra redaktionsudvalget vedtoges det i paragraf 18 som stk. 3 at indføje den foran under paragraf 2, litra h omhandlede ændring. Tilføjelsen fik følgende ordlyd: „Skibsføreres, andre officerers og underordnede besætningsmedlemmers evne til at navigere og manøvrere nye skibstyper sikkert, bør gøres til genstand for særlig opmærksomhed“.

Med den nævnte tilføjelse vedtoges hele paragraf 18.

Til paragraf 19 forelå et forslag fra skibsredernes repræsentanter, om at der ved fastsættelsen af tidspunktet for fratræden for uddannelse i land skulle tages hensyn til „the essential operating requirements of the ship“. De søfarendes repræsentanter protesterede herimod under henvisning til, at en sådan bestemmelse var overflødig, og at den kunne føre til misbrug fra arbejdsgiverens side. Da det ikke var muligt at opnå et kompromis, blev spørgsmålet sat under afstemning, hvorved 83 stemte for redernes forslag, 114 imod og 29 undlod at stemme. Ændringsforslaget var således forkastet.

Paragraf 20-25 vedtoges uden diskussion.

Et forslag fremsat af skibsredernes repræsentanter om til paragraf 26, om samarbejde mellem de enkelte lande med henblik på at fremme faglig uddannelse af søfarende, at føje en passus om, at det i visse tilfælde kan være af særlig værdi at gennemføre sådant samarbejde på regional basis, blev vedtaget af udvalget.

Paragraf 27 og 28 vedtoges uden ændringer.

Rapporten og den samlede rekommandations tekst, således som denne var ændret under udvalgsbehandlingen, blev derefter enstemmigt vedtaget af udvalget.

Under forelæggelsen i plenarforsamlingen godkendtes rapporten enstemmigt og uden diskussion, og ved den endelige afstemning om rekommandationen vedtoges også denne enstemmigt.

Rekommandationens tekst findes optrykt som bilag 10.

Udvalget om faglig uddannelse af søfarende havde fra udvalget om resolutioner modtaget et resolutionsudkast fra De fore-

nede Staters sømandsrepræsentant *Hall* om sundhedstjeneste i skibe til udtalelse.

I resolutionen påpeges nødvendigheden af, at der om bord findes personel, der er tilstrækkelig uddannet til at yde en forsvarlig medicinsk pleje og førstehjælp til søfarende, idet der nærmere gøres rede for den uddannelse, der efter forslagsstillernes opfattelse må kræves af sådant personel.

Under udvalgets behandling af sagen henledte en repræsentant for WHO opmærksomheden på den store betydning, som hans organisation tillagde dette spørgsmål, ligesom opmærksomheden henledtes på det intime samarbejde mellem WHO og ILO i søfartsmedicinske spørgsmål. Resultatet af dette samarbejde var publikationen „International Medical Guide for Ships“, hvortil kom den igangværende revision af „Guide for Medical First Aid in Case of Accidents connected with the Carriage of Dangerous Goods“.

Under behandlingen af det amerikanske resolutionsudkast erklærede udvalgets viceformand, *Valkenier*, at han ikke var enig i den foreslåede resolution. I rekommandationen om faglig uddannelse af søfarende havde man i paragraf 12, litra f, taget højde for, at der bibragtes besætningsmedlemmer undervisning i første hjælp, og han frygtede, at en 9 måneders uddannelse, som foreslået i resolutionen, kunne være farlig og friste den pågældende sømand til selv at træffe lægelige dispositioner, uden at søge vejledning hos en læge i land.

Udvalgets viceformand, *Wiebe*, der talte på samtlige sømandsrepræsentanternes vegne, fandt at resolutionen burde studeres nøje, især under hensyn til at søfarende nutildags tilbragte længere tid til søs, og til at mulighederne for lægehjælp i havn var blevet forringet som følge af moderne skibes korte havneophold.

Efter yderligere diskussion, hvorunder der bl. a. blev givet udtryk for, at der var behov for et instrument, der fastsatte en international standard med hensyn til uddannelse af „lægeofficerer“, vedtoges et af udvalgets formand fremsat forslag om, at resolutionen sendtes tilbage til forretningsudvalget med indstilling om, at den blev gjort til genstand for nærmere studier i den fælles ILO/WHO komité om sundhedstjene-